

29. april

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut om senest i 2017 at oprette en talsmandsinstitution for handicappede, for dermed at indfri den internationale handicapkonvention for at efterleve og beskytte de handicappedes rettigheder i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Vi skal hermed fremlægge følgende bemærkninger til medlem af Inatsisartut, Vivian Motzfeldt, Siumuts forslag til oprettelse af en talsmandsinstitution for handicappede.

Vi er glade for, at vi nu får lejlighed til, at komme med mere uddybende bemærkninger til denne overskrift. De handicappede skal til enhver tid og på enhver mulig måde integreres i det pulveriserende samfund, samtidig med, at de får den nødvendige hjælp og støtte til deres særlige behov. De handicappedes uddannelsesmuligheder skal udvikles efter det aktuelle behov, der måtte være. Siumut har allerede en vidtrækkende politik indenfor og omkring de handicappede situation og arbejder konkret herfor.

Vi ser med al tydelighed, at de handicappedes levevilkår og daglige forhold, indimellem kan være meget vanskelige og udfordrende. Netop i denne sag kommer vi ikke udenom, at den nærmeste familie ligeledes er ramt heraf. De rammebetingelser og det miljø, som der nødvendigvis skal være for de handicappede, skal der arbejdes for en forbedring af, hvilket vi fra Siumut vil udtrykke vores fulde opbakning til.

Det er derfor særdeles vigtigt, at de forhold som de der er født handicappede lever under eller som har fået deres handicap senere i livet, konsekvent skal have forbedret deres forhold. De handicappede er allerede omfattet og beskyttet af De Forenede Nationers rettigheder for handicappede, der er fastsat i traktater. Det er derfor helt på sin plads og også særdeles vigtigt, at vi i Vort Land følger disse rettigheder. Den handicappede selv kan ikke fuldt ud beskytte sig selv, og uagtet om der er tale om psykiske eller fysiske handicaps, så skal den nødvendige hjælp iværksættes. Her i Inatsisartut er det vores opgave, at sørge for, at de rammemæssige betingelser er klart og utvetydigt formulerede og ikke mindst, at de er tilpasset til de handicappedes vilkår, som vi i sidste ende skaber og fastsætter med den lovgivning, som vi udarbejder.

Det er derfor en pligt for os, at være årvågne og bevidste, ligesom vi skal skabe de rette rammebetingelser i praksis. Vi er fuldt ud klar over, at de borgere, der har en handicap i deres nære familie, kan være spændt hårdt for på alle måder. Selv her har vi folk i vores nærhed, der selv har handicappede i deres nærmeste familiekreds, hvorfor, at vi selv på vores krop føler og har erfaring med, hvor stivsinnet den nuværende lovgivning kan være opbygget og hvor magtesløs man kan føle sig i den forbindelse. Enhver i familien ønsker kun det bedste for hverandre, ikke mindst når der er tale om en handicap i familien.

Vores samarbejde med kommunerne, skal være så effektivt som muligt. Kommunerne har de handicappede og deres familier tæt inde på livet og arbejder i praksis med de handicappede, derfor kommer vi ikke udenom et tæt samarbejde med kommunerne.

Vi vil gerne benytte anledningen til at høre Handikap Forbundenes udmeldinger i denne forbindelse, idet man må påregne, at de ønsker som der må foreligge fra de handikappede, kan få rigtig meget betydning for denne sags resultat.

For os er det særdeles vigtigt, at arbejdet om og med de handikappede og deres forhold, løses på den mest retfærdige måde, hvilket vi skal sørge for ved, at stille klart formulerede lovegivningsmæssige aspekter op, som vi skal kunne garantere, kan følges ude i samfundet. Der er trods alt mange interessenter i dette spørgsmål. De handikappedes rettigheder skal forfølges meget mere konsekvent og langt bedre end i dag, hvilket kan gøres ved, at servicere de handikappede med en klar og utvetydig lovgivning. De pårørende til de handikappede, skal i meget større udstrækning end i dag inddrages i dette arbejde. Hertil kommer de medarbejdere og ansatte, der arbejder med de handikappede, for eksempel på døgninstitutionerne, ligesom de hjemlige forhold og andre lignende mindre institutioner skal have klare retningslinjer, at rette sig efter og kunne følge.

Vi ser desværre i dag, at ansvaret indimellem tages fra familien. Sådant en praksis må vi væk fra. Den handikappedes værdier er trods alt ikke anderledes end os andre menneskers værdier. På denne baggrund ser vi allerede i dag, at de ansatte må udvise meget mere respekt for de handikappede. Med den videnskabeligt baserede viden og de oplysninger, vi i dag har, er der grundlag for, at være bekymrede. Det er vores ansvar, at sætte skub i sagerne. Herunder skal medregnes, at de ufaglærte, der i dag beskæftiges med de handikappede, skal have tilført mere viden.

Forslaget om, at oprette en talsmandsinstitution for de handikappede, støtter vi på det kraftigste, idet der er tale om mennesker her. Vi støtter med andre ord, at vores grundlæggende menneskerettigheder styrkes og forbedres. Vi ser forslaget, som særdeles vigtigt fra Siumut. Vi ønsker endvidere, at der i forbindelse med at Naalakkersuisut pålægges at arbejde hermed, afsættes penge hertil på næste finanslovsforslag

Med disse bemærkninger fra Siumut, indstiller vi, at forslaget sendes videre til det respektive udvalg.

Laura Táunâjik
Siumut